16.6.2025

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> 12:05 AM (1 hour ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, l

niet, dat zij toch leven. Ze betasten en bevoelen zich en denken dat zij voor een raadsel staan. Alles schijnt ongeloofelijk; ze kunnen het niet aanvaarden. Als het hier al zoo moeilijk is, hoe dan op aarde? Maar hier zijn ze van alle aardsche zorgen bevrijd en leven in geluk en liefde."
Op dat oogenblik kwam er een patiënte bij mij, die ik moest behandelen. Toen ik weer voor de schrijfmachine had plaatsgenomen, hoorde ik Jeanne zeggen: „Je moest een mensch helpen hè? Ja, ik zag het en zoo heb je mij ook geholpen. Jouw uitstraling vermengt zich met de hunne en jouw kracht maakt, dat het lichaam weer gaat werken. Wat is het eigenlijk eenvoudig. Op aarde kun je dat niet zien, het is te ijl, dat is alleen in den geest mogelijk, of je moet helderziende zijn in den hoogsten graad, waarvan je mij op aarde reeds hebt verteld. Van deze zijde kun je alles in de stof zien, als je tenminste licht bezit, anders sta je in de duisternis en hoe wil je licht zien, als er duisternis heerscht? Mijn eerste indrukken in den geest waren geweldig.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> 12:18 AM (1 hour ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, l

Ik lag op een hoogen berg en zag in een diep dal. Rondom dezen berg liepen smalle paden, om er boven op te kunnen komen. Een groot geluk doorvoer mij. Ik lag daar alleen; geen wezen zag ik, alleen in de verte wandelden menschen in de schoone natuur. Het was een prachtig vergezicht. Toen begon ik te denken. Hoe kom ik op dezen hoogen berg, dacht ik, ben ik reeds gestorven of droom ik? Neen, ik droomde niet, ik was gestorven, ik wist het heel zeker, want ik voelde me anders dan op aarde. Ik jubelde het uit en riep: Jozef, ik ben los, ik ben ontwaakt! Dit waren mijn eerste gedachten en onmiddellijk dacht ik aan ons gesprek. Maar waar waren moedertje en Greetje?',Dat vond ik vreemd; waar waren zij, die ik zoo innig lief had? Plotseling meende ik door het groen en de

bloemëh, die om mij heen waren, een gedaante te zien. Zij was nog ver van mij verwijderd, maar zij liep in mijn richting. Toen dacht ik weer aan mijzelf. Hoe is het mogelijk, ik ben op een berg, waar ik zooveel van houd, wie had dat nu kunnen denken. Geen oogenblik twijfelde ik er aan, dat

90

ik niet was gestorven, want ik voelde het, ik zag en hoorde het aan de natuur. Hier om mij heen was het te stil voor de aarde. Op aarde kent men die stilte niet. Hier zong alles een schoon en prachtig lied en het stemde mij gelukkig. Goddank, dacht ik, ik ben in de stilte. O, Jozef, hoe dankbaar was ik je. Toen voelde ik behoefte om God voor alles te danken. Weer zag ik die verschijning, doch ze verdween voor mijn oogen? Kende ik haar? Ze droeg een prachtig gewaad, ik zag verschillende kleuren. Er was iets in die verschijning dat mij bekend voorkwam. Die gestalte kende ik, maar waar had ik haar reeds eerder gezien? Op aarde? Hier had ik verder nog geen wezens ontmoet. Weer zag ik haar en toen was er geen twijfel meer mogelijk. Ik riep heel hard: „Moeder, moeder, bent u het?” Direct daarop lag ik in haar armen! Die eerste oogenblikken zal ik je niet beschrijven, ik zou het niet kunnen. Het weerzien in het leven na den dood is een te groot geluk. Wanneer je weet, dat je op aarde bent gestorven en toch eeuwig leeft, omringd door bloemen, vogels en familieleden, is alles zoo heilig en overweldigend, dat het met geen woorden te zeggen is. Daarna kwam de tweede verrassing, Greetje, in een schoon gewaad gekleed, stond voor mij om me te omhelzen. Mijn lieve vriendin, mijn zuster, ze leefde, was verjongd en schoon. Je ziet, alles gebeurt wel voorbereid, want ik moest in stilte wakker worden. Daarna, toen ze mij veel hadden verteld, viel ik weer in slaap, want het had mij overweldigd. Het duurde echter niet lang, of ik ontwaakte weer in een onbeschrijfelijk geluk. Daarin zou ik blijven, steeds en voor eeuwig. Zes dagen volgens aardschen tijd had ik geslapen. Dat was niet lang, want velen doen er maanden over. Na mijn ontwaken was ik mij van alles bewust en stelde ik moeder duizend vragen, die alle beantwoord werden. Moedertje is nu nog grooter wijsgeer dan op aarde. „Kleine wijsgeer,” zeide ze tot mij, „begin je alweer vragen te stellen? Dat ontroerde mij diep, want het herinnerde mij aan mijn kinderjaren op aarde. We schreiden samen van geluk. Wie zou niet ’weenen na ontvangst van zooveel liefde en

91

Jeff post **<j.f.post1986@gmail.com>**

12:28 AM (1 hour ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, l

waarheid? Allen, die hier binnentreden en met hun geliefden worden verbonden, zijn diep ontroerd. Je moet hen zien, er is niets schooners te bedenken. Ik was in eene sfeer aangekomen, die grensde aan mijn eigenlijke afstemming. Het is een louteringssfeer, een plaats waar men zich voorbereidt. We wandelden in de natuur en weer ging mijn aardsche leven aan mij voorbij. O, konden de menschen dit maar aanvaarden, dacht ik. Ik leef en allen leven, maar op aarde denkt men dat wij dood zijn. Hoe groot is dit wonder. Rondom ons waren boomen, bloemen en vogels van een verhevene schoonheid. Alles, wat de natuur op aarde kan voortbrengen, vindt men in ons leven terug, maar ik zeg je, alles is schooner dan op aarde. Ik zag vele gebouwen en tempels. In het gebouw waar ik ontwaakte, komen duizenden van de aarde aan en zij zullen allen verder gaan, om hun bestaanssfeer binnen te treden. De één is hier langer dan de ander, want alles gaat naar je innerlijke afstemming, hoe je voelt en wat je aan hef de bezit. Hier weet men een mensch te waardeeren en te dragen. Hier is de mensch een kind van God. Je weet wat dit beteekent. Men kent ons beter dan op aarde, want hier kun je niets verbergen; zij zien in je leven en zelf zie je in dat van hen en gaat in elkaar over. Hier worden je goede daden gewaardeerd en begrijpt en voelt men hoe je het bedoelt; hier ben je tot in het diepst van je ziel open. Zoo is de mensch, de natuur, zoo is alles. Huizen en gebouwen zijn niet gesloten, dat zou aardsch zijn en hier kent men geen aardsche toestanden. We zijn verheugd, dat we met de aarde niets meer te maken hebben en den kringloop op aarde hebben volbracht. Hoe verlangend was ik om heen te gaan en ik heb er geen spijt van en ben gelukkig dat ik niet oud behoefde te worden. Jong te mogen sterven, is op zichzelf een groote genade. Met moeder tezamen keerde ik naar de aarde terug, want ik zou jou ontmoeten. Ik zweefde de aarde tegemoet. De menschen kunnen zich dat niet voorstellen, doch eens zullen ook zij het beleven. Je weet, dat we elkander hebben gesproken en dat ik terugkeerde naar de sferen. Een
92

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> 12:32 AM (59 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, l

maand bleef ik daar, toen ging ik naar mijn eigen afstemming
in den geest, dat is de tweede sfeer, waar ook Greetje
en Moeder zijn. Moeder kwam op dezelfde plaats aan als ik,
daarom konden wij ons op aarde ook zoo goed begrijpen.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> 12:40 AM (51 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, l

Menschen, die zich op aarde één voelen, zullen elkaar aan
deze zijde terugzien. Hun afstemming houdt hen verbonden.
Zij, die eene andere afstemming bezitten, gaan leven in verschillende
sferen en zien elkander niet. Op aarde wilden zij
zich niet verbinden en hier kunnen zij het niet, al zouden
zij het nog zoo graag willen. Dan is het te laat en niet meer
mogelijk, hun wegen gaan uiteen totdat de één zich op den
ander wil afstemmen en in liefde wil ontvangen. Zij hebben
dus eerst hun aardsche leven af te leggen. Zij, die de geestelijke
verbinding bezitten en die liefde dragen, zijn de gelukkigen
aan deze zijde. De mooie verbinding, die ik met
Moeder en Greetje bezat, maakte, dat ik haar in dit leven
aanstonds zou terugzien. Ik zeide je reeds, dat wij veel wandelden.
Ook in mijn nieuwe omgeving wandelden wij in de
natuur en ik knoopte gesprekken aan met andere wezens,
die mijn zusters en broeders zijn. Zoo leerde ik mijn eigen
sfeer kennen en voelde het bezit in mü komen. Toen wij
waren uitgesproken, begon ik aan werken te denken, want
ook dat moet eens komen. Anders^sta je stil in je ontwikkeling.
Ik zonderde mij een tijdlang af om tot mijzelf te komen
en te overdenken wat ik zou gaan doen. Ik voelde en zag de
vele fouten, die ik nog bezat en op deze wijze kwam ik tot
mijzelf en leerde mij-kennen, zooals ik mij nog niet gekend
had. Door de stilte en rust, die om mij was, kwam ik in deze
verheven stemming. Ik wilde hooger komen, doch voelde,
dat dit niet zoo eenvoudig was. Je hebt het leven te beleven
en met rondwandelen alleen kom je niet verder, zoodat ik
mij ergens in wilde bekwamen. In die geestelijke rust leerde
ik begrijpen, hoe Onze Lieve Heer het bedoelde. Geleerd of
niet geleerd, hier volgt men maar één weg, dien wij allen
te bewandelen hebben. Geleerdheid kennen wij hier niet.
Wie veel liefde bezit en voelt, is wijs, want hij ziet en zien
93
is weten en beteekent geestelijke wijsheid.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> 12:41 AM (50 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, l

Door sferenschoonheid,
meditatie en verheven muziek kwam ik zoover en ik
besloot mij voor anderen te geven. Voor anderen te werken
beteekent voor jezelf iets doen.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> 12:49 AM (42 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, l

Zoo is ons leven, daardoor
kom je vooruit. Nu zal ik je vertellen hoe ik deed: Toen ik
tot mijzelf was gekomen, vroeg ik moeder wat ik zou moeten
doen. Zij raadde mij aan eerst een school te volgen. Op die
school, zeide zij, word je van dit levep en alle overgangen
in den geest en het heelal verteld. Je leert daar de afstemming
der ziel kennen en daarna gaan de leerlingen met bekwame
gidsen op reis, om de waarheid van alles wat ze hebben
geleerd te zien. Dat wilde ik dus gaarne doen. Diep, heel
diep in mij voelde ik die kracht, want je kunt hier niets op
aanraden van anderen doen, wanneer je het zelf niet voelt.
Het is noodig, dat je al de liefde, die in je is, erin zult nederleggen.
Het is zeker weten, hier bestaat geen twijfel. Twijfelen
is ten onder gaan, is levend dood zijn. Doch ik leefde, ik
wist en voelde wat ik wilde gaan doen. Ik volgde dus die
school, Jozef en deed na eenige maanden een klein, maar
innig examen. Op aarde zal men in dien korten tijd niets
bijzonders kunnen leeren, ook aan deze zijde eigenlijk niet,
maar het waren theoretische lessen en de gidsen zouden ons
de praktijk van dat, wat we hadden geleerd, toonen en duidelijk
maken. Wij droegen innerlijk die krachten, doch ^noesten
ons van de waarheid overtuigen. Voel je wat ik bedoel?
Met honderden tegelijk gingen wij op reis, allen in groepen
verdeeld. Van moeder en Greetje had ik afscheid genomen,
wat het zou een lange reis worden. Mijn eerste in het leven
na den dood, waarvan je mij op aarde zooveel vertelde, heb
ik mogen beleven, Jozef. Moeder en alle andere geesten hebben
ook dien weg gevolgd. „Ga," zeide moeder, „want wanneer
je terug komt, kun je aan je geliefd werk beginnen."

Eerst leerden wij alle overgangen en sferen, die onder onze eigen sfeer liggen, kennen. Wij bezochten onbekende landen waar menschen leefden, die niet zoo gelukkig waren als wij en Teerden droevige toestanden kennen. Zoo gingen wij van

94

sfeer tot sfeer en alles werd door ons begrepen.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> 1:00 AM (31 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, l

Dat is je bezit, waarover ik zooeven sprak. Je voelt het, je draagt het, je behoeft alleen maar waar te nemen. Er is niets dan leven, Jozef, in het Universum. Iedere geest, die het heeft waargenomen, zal je dat vertellen. Als de menschen op aarde zouden kunnen zien wat om hen leeft, werden zij angstig en zouden geen kwaad meer doen en vooral geen kwaad spreken van hen, die zijn heengegaan. Tot aan den rand van de duisternis zijn we geweest, maar in de hel daalden wij niet af. Wij leerden hoe wij ons in het Universum moeten concentreeren en leerden zweven en verschillende andere geestelijke krachten kennen en ons eigen maken. Ik zag de zon, maan en sterren van deze zijde, wat een onvergetelijk schouwspel was. Zij, die geen innerlijk licht dragen, zien in een ontzaglijke duisternis en zien natuurlijk niets van dit alles. Ik zag menschen van de aarde komen en gaan, zij, die daar werk verrichtten, hetzij stervenden halen of hun familieleden beschermen. Voor iederen geest is er werk en alles dient om den mensch op aarde te helpen. In de sfeer der aarde werken millioenen geesten. De aarde, van hieruit gezien, is vreeselijk. Dat komt door het kwaad, dat op die planeet leeft en waar je jè geen denkbeeld van kunt vormen. Dat moet je eerst zien en beleven, doch het is ontzettend droevig. De gidsen volgden een vast plan en leerden ons wat noodzakelijk was. Stap voor stap moeten wij onzen geestelijken weg veroveren, eigen maken, wat beteekent, schrede voor schrede vooruitgaan,, zooals de eeuwige ontwikkeling is. In de sfeer der aarde zagen wij niets dan droefheid. Duizenden jaren dwalen zij reeds en het zal nog lang duren voordat zij op den goeden weg zijn. Daar leerden wij tevens het doel van het aardsche bestaan kennen. Geruimen tijd bleven wij daar; dan echter keerden onze gidsen met ons naar de sferen van licht terug om het kerstfeest mede te maken. Het was juist tegen dien tijd, maar het wordt hier eerder gevierd dan op aarde en dan nog zoo heel anders. Hier wordt niet gegeten of gedronken.

Hier is het een feest van meditatie. Het kerstfeest in de
95
sferen is om het leven van Gods volmaakt Kind te leeren kennen. Aan dit heilige feest nemen duizenden en duizenden geesten deel, van hoog tot laag, uit verschillende sferen komen zij bijeen. Christus is op aarde geboren en gestorven. Ik ken en weet nu hoe alles is geweest, maar het is anders dan men den mensch, jong en oud, op aarde leert. Daarover spreken kan ik niet, dat doet zelfs geen hooge geest en zij laten het na, omdat zij allen een groot ontzag voor dit heilige gebeuren voelen. Iedereen is onder den indruk van dat groote en heilige, waarmede wij zijn verbonden. De kerstboom, zooals men dien op aarde kent, is bij ons een lichtzuil en beeldt Christus heilig lijden, leven en sterven uit. Je krijgt een beeld van Christus heilig leven; je voelt de religie van het groote gebeuren hier op aarde, zoo zuiver als kristal. Ons Kerstfeest is dus een feest van gebed en meditatie; je komt tot jezelf. Gods Heilig Kind komt in ons; iedereen, die aan het feest deelneemt, voelt het. Ik zag gewaden, die schitterden en vele wezens straalden licht uit, zooals ik nog niet had gezien. Het waren hooge geesten en leiders uit andere sferen. De muziek, die ik daar hoorde, kan ik niet beschrijven. Het is zeer wonderlijk en ook daarvan had je me verteld. Alles is waarheid, Jozef, alles is liefde. Liefde beteekent geluk en licht in den geest. Allen knielden neder toen het feest voorbij was, om God voor alles te danken. In stilte keerden wij naar onze eigen sfeer terug. Daar wachtten moeder en Greetje mij op. Bijna een vol jaar was ik op reis geweest. Ook zij hadden dit alles beleefd. Onze gidsen vertrokken weer opnieuw met vele anderen. Langen tijd bleef ik bij moedertje en toen kreeg ik verlangen om alleen te zijn. Ik zonderde mij af en overdacht alles wat ik had mogen beleven, wat geruimen tijd duurde. Wanneer ik moeder wilde zien, dan riep ik haar in gedachten en zij kwam tot mij wanneer het mogelijk was. Nu eerst maakte ik mij al die krachten en wijsheid eigen en drong het tot diep in mijn ziel door. Ik mediteerde langen tijd en voelde, dat ik werd opgenomen in andere, voor mij nu bekende toestanden. Ik was bewust
96

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

1:07 AM (23 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, l

geworden en wist wat ik wilde gaan doen. Nu kon ik mij voor anderen geven en ik besloot om voor kinderen, die jong op aarde zijn gestorven, een moeder te zijn. Dit was ook moeders weg en ik wilde haar volgen. Greetje deed weer ander werk, maar ze werkt hard aan zichzelf, al heeft zij het moeilijker gehad bij het overgaan dan ik. Haar sterven was een verschrikkelijk gebeuren, een uiteen scheuren van stof- en geesteslichaam. Eindelijk brak dan de tijd aan en werden mij drie kinderen toegewezen. Twee, ouderen, het waren beide jonge knapen, gingen al spoedig in andere handen over en zoo kon ik mij aan een lief klein meisje van zeven jaren geheel geven. Het kind van zeven tot veertien jaren komt van de aarde in de eerste of tweede sfeer aan. Haar vader leefde nog op aarde, doch haar moeder aan deze zijde, echter in een anderen toestand. Wij wandelden in de natuur en ik leerde haar, wat ik zelf had moeten leeren. Ik vertelde haar van dit leven en bezocht met haar de aarde en toonde haar hoe zij daar was geboren en gestorven. Ook een kind leert alle geestelijke wetten kennen, doch zij moeten een bepaalden leeftijd hebben bereikt. Jong en oud, allen hebben te leeren. De kinderen voelen en kennen strijd, omdat hun gevoel aardsch is en ook zij moeten zich aan dit leven aanpassen. Groote zonden hebben zij niet begaan en toch zullen zij zich moeten louteren, daar zij met de aarde verbinding hebben gehad. Maar hun ontwikkeling gaat dan ook sneller dan op aarde. Bevrijd van al die aardsche kwellingen, kunnen zij zich op zichzelf concentreeren en ook dit, het is heerlijk om te zien, leeren zij volkomen. Dit werk is heel mooi; ik doe het met liefde en tracht haar in den geest te leiden. Mijn pleegkind wist dat haar vader nog op aarde leefde en dat zij straks, wanneer het zoover is, met haar moeder verbonden zou worden. Hier zijn moeder en kind tezamen, wanneer zij één afstemming bezitten. Maar ook leven er moeders en vaders in de donkere gebieden en zullen vooreerst niet boven komen. Vele jaren gaan voorbij, het kind leeft verder, maar toch zal eens die tijd komen, dat moeder

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

1:26 AM (4 minutes ago)

to wierdduk, ATVDLeest, advertising, sanae.orchi, support, secretaris, dennis, pasquino.flavio, fems, J.f.post1986, gaan, groen, gezondheid, giel, hulptroepen, hello, hendrikvandermaat, hello, jeugdjournaal, John, kkhudoshin, kenny, klantenservice, kunst, kijkersvragen, kim, livenowwebteam, marianne.zwagerman, mbradio.co, contact, Univibes, Billypw71, Beautjehofzakelijk, buddy, boeken, nieuwsdienst, nieuwezaak, mathil, Megyn, unfinishedbusiness, whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerb

ert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, loo, altarry, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, pers dienst

en kind worden verbonden. Hartverscheurende tooneelen heb ik gezien. Kinderen die naar hun vader en moeder vroegen en wanneer men dan weet dat moeder en vader een afschuwelijk leven op aarde hadden geleefd, dan behoef ik je niet te zeggen hoe droevig dit alles is. Maar ik zag ook andere toestanden, gelukkige, heel gelukkige. Een dergelijk gelukkig geval, waarin de moeder met haar kind werd verbonden, zal ik je beschrijven. Mijn kleine meid was zoo ver en ook de moeder, dat zij met elkander verbonden konden worden. De tijd daarvoor was bepaald en met een gids zouden wij haar moeder gaan bezoeken. Haar moeder was kort nadat het kind de aarde had verlaten, gestorven. Zij kwam hier niet bij haar kind in dezelfde sfeer, maar leefde onder die van haar kleine schat. Doch een moeder, die weet hoe zij haar kind zal kunnen bereiken, doet alles en zal spoedig zoo ver komen. Wanneer zij echter in de duisternis leeft, gaan er vaak honderden jaren voorbij, voordat zij zoo ver zijn. Deze moeder had de eerste sfeer bereikt en het kind leefde in de tweede. Ze werd naar een verbindingstoestand gebracht en wij daalden tot haar af, gingen dus elkander tegemoet. Dat weerzien is voor de moeder en het kind een groot geluk. Zij, die moeder zijn, kunnen dit gevoel het dichtst benaderen. Zij voelen die groote kracht en weten en kennen de heiligheid van deze verbinding. Moederliefde is de krachtigste liefde, die wij hier kennen, totdat ook deze liefde in sferenliefde, de Universeele liefde, zal overgaan en wanneer dit geschiedt, voelt de moeder voor haar kind, de vader voor zijn zoon, de zuster- en broederliefde. Heerlijk was dit weerzien. Op verren afstand zag ik de moeder naderen, zij werd begeleid door een zuster in den geest. Nog zagen zij elkander niet, maar wij kwamen steeds dichterbij. Plotseling zag het kind de moeder, zij vloog op haar af en het lieve kleine meisje lag in moeders armen. Ik beleefde een weerzien in het leven na den dood en ik dacht aan mijn eigen binnentreden en voelde al dit groote en heilige geluk. Wij bleven in de natuur wandelen en toen de tijd van vertrek was aangebroken, voegden wij ons bij

98

haar en stelde de moeder mij vele vragen. Hoe dankte zij mij, dat ik zoo goed voor haar kind zorgde, zij zou dat later alles weer goed maken. Zij zal dan mijn weg volgen en aan andere kleinen haar liefde, haar reine moederliefde geven. Zoo leert en geeft de één zich aan den ander en dat is dienende liefde. Zoo komen we schrede voor schrede vooruit en zullen het zomerland, dat in de vierde sfeer is, bereiken. Daar zullen we een hoogere liefde voelen en daar zijn we bevrijd van alle aardsche gedachten, om eerst dan in het geestelijke leven

over te gaan. Hoe het daar is, dat heb je zelf reeds beschreven, zoodat ik er niet over behoef te spreken. Wij keerden terug naar onze sfeer, daarna, na langen tijd, terwijl mijn lief kind in moeders handen was overgegaan, ben ik mij in andere toestanden gaan bekwamen. Ik maakte een nieuwe reis en wel met moedertje en Greetje tezamen. Zoo zal ik steeds doorgaan mij voor anderen te geven. Verder hoop ik hier op aarde een taak te ontvangen om anderen te mogen beschermen. Dat zal echter nog lang duren, want ik moet mij nog veel eigen maken. Doch ik ben op een weg, die opwaarts klimt naar voor mij nog onbekende oorden. Wanneer ik nu in de sferen zal zijn teruggekeerd, ontvang ik ander werk. Moeder is steeds bij mij en zal steeds bij mij blijven. Nu ben ik bijna aan het einde van mijn kort verhaal gekomen. Heel gelukkig zullen allen zijn, wanneer wij eenige menschen van ons leven overtuigen.
Beste Jozef, veel zou ik nog willen zeggen, maar ik moet ophouden. Ik beschreef slechts flitsen, kleinigheden; ik zou over mijn leven reeds een groot boek kunnen vullen, maar er wachten anderen. Ik zie hier een broeder naast mij staan, die je wil spreken en dus zal ik even ophouden. Hij zal alles met zijn eigen leven onderstrepen en meer te vertellen hebben dan ik. Zijn leven is anders, omdat elk leven zich in een andere afstemming bevindt en elkeen weer andere aardsche eigenschappen heeft af te leggen.”
Even werd nu opgehouden en werd ik met een andere intelligentie verbonden. Daarna ging Jeanne verder: „Ik heb veel

mogen beleven in de weinige jaren dat ik aan deze zijde leef. Hoe is dan het leven van hen, Jozef, die de vierde, vijfde, zesde en zevende sfeer hebben bereikt? Wat weet ik van de eeuwigheid af ? O, het is nog zoo weinig en toch, ik zeide het zoo even, zou ik aan het vertellen kunnen blijven. Maar al die millioenen wezens, die in de hoogere sferen leven, die lichtende gestalten, zij willen de menschheid helpen, want alles, wat je zult en kunt ontvangen, gebeurt door hun krachten en leiding. Veel zal ik voor je bidden en ik hoop, dat God je de kracht mag schenken, veel aan de menschen te geven.
Nogmaals Jozef, het zijn slechts flitsen. Nu neem ik afscheid van je, maar zal van tijd tot tijd, wanneer het voor mij mogelijk is, tot je terugkeeren. Werk, werk in den geest. Je doet ons werk en er zijn velen, die je kunt helpen. Ik wensch je geluk en veel licht toe. Vaarwel, Jozef. Ik dank den meester voor zijn groote hulp. Je Jeanne.”
Jeanne was heengegaan. Zij leeft en zal blijven leven. Eens zullen wij bij haar zijn en voor eeuwig bij haar blijven, bij hen, die ons zijn voorgegaan. Jeanne keerde naar haar moedertje en Greetje terug en ik had opnieuw wijsheid in den geest ontvangen van een, die ik op aarde had gekend.

Wie het eeuwige leven „voelt”,
Voelt zich veilig.
ALCAR

ReplyReply allForward

You can't react with an emoji to a large group